

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Аббасова Фазіля Севіндіковича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII

м. К и ї в
11 листопада 2021 року
№ 167-1(II)/2021

Справа № 3-197/2021(406/21)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Юровська Галина Валентинівна (голова засідання),
Городовенко Віктор Валентинович,
Мойсик Володимир Романович (доповідач),

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Аббасова Фазіля Севіндіковича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436).

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Аббасов Ф.С. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частинам першій, другій статті 24, частині другій статті 55 Конституції України (конституційність) пункт 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ (далі – Закон), згідно з якими „підпункти 11–27, 45 пункту 7 § 1 цього розділу вводяться в дію через три місяці після набрання чинності цим Законом, не мають зворотньої дії в часі та застосовуються до справ, по яким відомості про кримінальне правопорушення, внесені в Єдиний реєстр досудових розслідувань після введення в дію цих змін“.

Законом, зокрема, доповнено частину першу статті 303 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс) пунктом 10 такого змісту: „повідомлення слідчого, прокурора про підозру після спливу одного місяця з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку або двох місяців з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину, але не пізніше закриття прокурором кримінального провадження або звернення до суду із обвинувальним актом – підозрюваним, його захисником чи законним представником“.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень убачається таке.

Аббасову Ф.С. 26 січня 2021 року було повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною четвертою статті 369

Кримінального кодексу України. На вказане повідомлення про підозру захисник Аббасова Ф.С. подав скаргу до Вищого антикорупційного суду.

Слідчий суддя Вищого антикорупційного суду ухвалою від 16 серпня 2021 року, залишеною без зміни ухвалою колегії суддів Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду від 1 вересня 2021 року, відмовив у задоволенні зазначеної скарги.

Обґрунтовуючи своє рішення, суд апеляційної інстанції зазначив, що Законом частину першу статті 303 Кодексу доповнено нормою (пунктом 10), яка введена в дію 16 березня 2018 року, не має зворотної дії в часі та застосовується до кримінальних проваджень, за якими відомості про кримінальне правопорушення внесені в Єдиний реєстр досудових розслідувань після введення в дію цих норм. Оскільки відомості про кримінальне правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Аббасов Ф.С., внесені в Єдиний реєстр досудових розслідувань 10 квітня 2017 року, то положення пункту 10 частини першої статті 303 Кодексу не підлягають застосуванню у цьому кримінальному провадженні.

На думку автора клопотання, на підставі приписів пункту 10 частини першої статті 303 Кодексу право на оскарження повідомлення про підозру виникає після повідомлення особі про таку підозру незалежно від часу внесення відомостей про кримінальне правопорушення в Єдиний реєстр досудових розслідувань. З огляду на це він стверджує, що оспорювані положення Закону порушують принцип рівності конституційних прав і свобод громадян, штучно звужують обсяг прав підозрюваних за суто дискримінаційною ознакою, порушують принцип правової визначеності – унаслідок чого виникла ситуація, коли є чинними та водночас діють „щонайменше дві редакції“ Кодексу.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Аббасов Ф.С., стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень Закону, фактично висловив незгоду із законодавчим регулюванням оскарження повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, обмежився цитуванням норм Конституції України, законів України, юридичних позицій Конституційного Суду України, не обґрунтував взаємозв'язку між змістом оспорюваних положень Закону та статтями Основного Закону України. Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що цитування приписів Конституції України, наведення змісту положень законів України без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону України не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018, від 24 травня 2018 року № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

Отже, наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Аббасова Фазіля Севіндіковича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**